

60 Rd.; men der er mange Mænd i Danmark, der ikke have Raad til at give saamange Renge ud for at faae deres Ret, og de, der ikke have Raad dertil, kunne, med mindre de have faaet Justitsministerens Tilladelse til fri Proces, — og selv da slippe de ikke uden Udgift — ikke faae deres soleklare Ret. Det er en Mangel ved vor Lovgivning, som jeg vil haabe, vi kunne faae afhjulpet; men i en saadan Udtalelse ligger jo Intet om Partifkthed. Naar der dernæst blev anført et andet Udfagn, saa vil jeg sige, som for nogen Tid siden, at der er en vis Art Sager, hvor Grundloven vil have et andet Element ind, for at Domstolen skal være saadan, at Grundloven i det Hele anser den for at være svarende til det Samfund, hvori vi leve, og den Forfatning, hvorunder vi befinde os. Videre er der ikke sagt dermed, og dette anser jeg for fuldstændig rigtigt; jeg antager, at det er dette, der har forespøret Hr. Bjørnbaek, naar han har udtalt noget lignende som det, den ærede Forespørger omtalte. — Vi komme nu til det, der har berørt mig snuere- ligt af Hensyn til en Mand, som jeg har saa megen Agtelse for, nemlig, at man her i Thinget har befyldt ham for det, som man har set fremsat i Pressen, hvor der jo gaas temmelig skarpt frem, men hvor der dog ogsaa er det Gode, at den Bedkommende kan forsvare sig; her kan han derimod ikke forsvare sig, og det er Noget, der altid har forekommet mig mindre rigtigt at angibe en Mand paa et Sted, hvor han ikke er i Stand til at forsvare sig. Den ærede Forespørger gjorde nogle skarpe Bladyttringer til sine, da han sagde, at Hr. Bjørnbaek havde gjort sig skyldig i vitterlig Usandhed. Svor er det dog ikke vanskeligt at sige, at en Mand har vidst, at han sagde Usandhed, selv om det, han har sagt, er Usandhed, og hvor sen burde man saa ikke være til i denne Forsamling at fremkomme med den Slags Yttringer overfor en fraværende Mand? Det er Noget, jeg ikke vilde have gjort mig skyldig i, og som jeg ogsaa tror, at den almindelige Mening her vil fordømme. Den ærede Formand vil maaske tillade mig at oplæse nogle Stykker, som man kan sige ere Alttstykker i denne Sag, og som jeg derefter vil tillade mig at overgive til Formanden, for at de kunne henligge til Undersøgelse for ærede Medlemmer paa Thingets Bord. Jeg har skaffet mig disse Oplysninger, fordi jeg, som jeg sagde, for længe siden faae, at denne Del af Forespørgslen skulde være et Angreb paa en enkelt Mand. Der er fra den ærede Forespørger fremkommet to Beflydninger, som han har gjort til sine, to mod Hr. Bjørnbaek vettebe Beflydninger. Den ene angaaer et Møde her i Byen, med Hensyn til hvilket „Marhus Stiftstidende“ fortæller, at Hr. Bjørnbaek forbeholdt sig at befætte over Galddelen af Tilhørerpladserne med sine egne hengivne Socialister og Venstre-mænd, nemlig ved Mødet i Casino. Hr. Bjørnbaek be-

negter aldeles Rigtigheden heraf og svarer endvidere: „Vi føie hertil — paa Foranledning af usandsfærdige Telegrammer til og Beretninger i flere Blade, — at Bjørnbaek selv ikke har disponeret over mere end 2 — siger to — Billetter for sin Ven og Bært med dennes Søn, men at alle de øvrige 598 Billetter ere kjøbt og betalte, uden at Bjørnbaek har annødet en eneste Person om at møde eller tage Billet“. Det er den ene Beflydning og Svaret derpaa. Da disse Beflydninger gjentoges, uagtet de saaledes vare benegtede i „Marhus Amtstidende“ af 14de Oktober 1873, blev Benægtelsen atter fremsat i „Marhus Amtstidende“ af 24de Oktober 1873, hvor der staar følgende: „Hr. Mørk har faaet en Overdolitibetjent Hoff i Kjøbenhavn til at give Attest om Salget af Billetterne til mit Møde i Casino. Denne Attest er ligesaa urigtig som Ritzaus Telegram og enhver anden Beretning, der har meddeelt eller meddelede, at jeg har uddelt — og de forskellige Beretninger kan kun forstaaes, som om jeg personlig har uddelt Billetter gratis — enten 300 eller 350 Billetter i den Forstand til mit Møde. Alle Billetter — med Undtagelse af 2 — ere betalte mig, og det er fremdeles en „fræk Usandhed“ af Mørk og hans Hr. Hoff, at jeg har refunderet — foruden 300 Billetter — endvidere 50 og 100 . . . Sandheden er derfor fremdeles, at Bjørnbaek selv alene har uddelt 2 Billetter gratis, at han ikke selv har uddelt en eneste Billet ellers til Socialister eller Andre gratis, at Bjørnbaek ikke — som Hoff fortæller — har senere refunderet enten 50 eller 100 Billetter.“ Dette er altsaa den anden Part i Sagen, som man bør høre, som Ordspørgen siger om enhver Sag. Men i den Anledning har jeg modtaget to Erklæringer fra to navngivne Mænd, hvilke jeg maaske ogsaa maa oplæse, skjøndt de ikke ere saa ganske korte. Jeg indrømmer meget gjerne, at hele denne Sag er et Misbrug af Thingets Tid; men jeg tror dog ikke, at man her vil ønske, at kun den ene Part skal høres, og derfor haaber jeg, at man undskylder mig, naar jeg fremkommer med disse Erklæringer. Den ene er fra en Restauratør Niels Søren Krag, boende i Fortunstræde Nr. 4. Ja, jeg veed ikke, hvorfor man ler, det er en agtet Borger her i Byen. Det forekommer mig, at man maa høre hans Erklæring, naar man vil være billig. Han erklærer:

„Undertegnede, Restauratør Niels Søren Krag, boende i Fortunstrædet Nr. 4 i Kjøbenhavn, erklærer herved paa given Anledning:

Da det blev bekjendt, at Hr. Skoleforstander L. Bjørnbaek i Viby agtede at afholde et politisk Møde i Kasino Fredagen den 10de Oktober s. A., skete der flere Henvendelser til mig, dels fra Rigsdagsmænd, dels fra andre af mine Bekjendte om at forskaffe dem Billetter til Mødet, da Billetudsalget i Kasino var saa langt fraliggende, og man